

CXXVII.

Betænkning

over

1. Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m.
2. Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v.
3. Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8. Juni 1922).

I. Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m.

Udvalget har holdt flere Møder, og i et af disse var Bestyrelsen saavel for Præsteforeningen som for Provsteforeningen til Stede og fremsatte deres Syn paa de i Forslaget givne Lønningsregler, der af dem betegnedes som utilfredsstillende. — Skulde man gaa til Ændringer i de af Bestyrelserne antydende Retninger, vilde det medføre forøgede Udgifter, og det mener Udvalget at man ikke kan gaa med til. Sparekommissionen har paa forskellig Vis foreslaaet for andre Tjenestemænd — om ikke Lønnedsættelser, saa dog Forandringer i Arbejdsvilkaar, der kan medføre Nedgang i Indtægter; en Forhøjelse af Lønningerne for Præsterne vil derfor let medføre Krav fra andre Tjenestemænd. Udvalget mener ogsaa, at en Forhøjelse af Lønningerne eller en Gaaen over til det subsidiære Forslag i det kirkelige Udvalgs Betænkning („Enklassesystemet“) vil vise sig at medføre mange praktiske Vanskeligheder, som det ikke vil blive let at over-

vinde. Dette gælder ogsaa Kravet om at gøre Provsternes Honorarer til Løn og gøre dem pensionsgivende. Andre Tjenestemænd vil da ogsaa forlange deres Honorarer gjort pensionsgivende.

Fra Stiftskassereren i Aalborg er modtaget et Andragende om at tage Stiftskasserernes Lønvilkaar op til Behandling. Her har man heller ikke ment at kunne stille Ændringsforslag angaaende Forbedringer af Lønningerne.

Hele Udvalget er da enigt om ikke at stille Ændringsforslag til Lovforslaget.

Et *Flertal* (Bækgaard, Marie Christensen, Ejsing, Frøkjær, Chr. Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Kloppenborg-Skrumsager, J. Chr. Møller og Stensballe) mener, at Præsterne kan have nogen Ret, naar de fremhæver, at selv om de rent teoretisk har samme Løn som andre Tjenestemænd med tilsvarende Uddannelse, saa er der forskellige Omstændigheder, der faar Ligestillingen til at blive mindre sikker. Kaldelsesmaaden gør, at en Præst kan komme til at sidde i et 3die Klasses Embede alle sine Dage — han naar da ikke ud over det laveste Løntrin. Adgangen til anden Indtægt er ogsaa langt